

Oradaydık Xı

— marcel · 16 Aralık 2011

Derler ki

Yaraya biraz düş basarsan çabuk geçermiş

Biz hayallerimizin ve onların yalancısıydık

Çünkü oradaydık bir kez daha

Oradaydık ve çok hastaydık bu sefer

Yoğun ama gerçekten çok yoğun bakımlardaydık

Sancıların gözetiminde aşırı duygu alıyorduk

Hepimiz çok hastaydık ve rüyalarımız halsiz düşmüştü

Umutlarımız can çekişiyordu belki de

Tutkularımız bir deri bir kemik kalmıştı.

Mutluluklarımızın nabızı giderek düşüyordu

Yazgımız telaş içindeydi

Oradaydık ve çok hastaydık

Koridorlarda telaşla koşturan düş bakıcılarını görüyorduk

Herkes yardım etmek için kanat çırpıyordu

Belki de yaşadığımız bir ihanetten mikrop kapmıştık

Belki de geçmişimizdeki bir yalandan iltihap kapmıştık

Belki de genetikti yaşadıklarımız

Ama hepimiz ağır çok ağır hastaydık

Ve iyileşmeyi bekliyorduk, yüreğimizi tekrar bir şiirin içine sokabilmek umuduyla

Hepimiz oradaydık

Düş bakıcıları bedenlerimizin yanı başında

Sürekli özgüven takviyesi yapıyorlardı

İyileşiyorduk bir yandan

İyileştikçe berraklaşıyordu anılarımız

İyileştikçe görünüyordu öykülerimiz

İyileştikçe hatırlıyorduk yaşanan alın yazılarımızı

Yazgımıza verilen anestezinin etkisi geçtikçe daha çok rüya görür olmuştuk

Oradaydık ve iyileşiyorduk

Oradaydık ve تنها bakımlardaydık

Bir öykü daha öykü doğururken

Bir cümle daha ilham cümlesinden çoğalırken

Bir biz daha biraz daha bizleşirken
Sancılarımız kabuk bağlarken

İşte yine oradaydık
Bu sefer ellerimizde terlemiş harflerimiz
Yaşanmaktan takati kalmamış zaman
Ve yeniden doğan düşlerimizle...

Oktay Coşar